

тон Страшимиров още с озаглавяването си (“Апостолът на свободата”, 1909 г.) ще твърди, че личността на македонския водач при покрива, възражда и повтаря личността на националния кумир на българите. Митопоезисът “Левски”, пресилен от история, се захранва с истинност в измененото именуване на настоящето. Текстовете и тяхната функционалност са заличени, не те пораждат историята, а тя ги води послушни по следите на събитийността.

Всъщност няма категорични свидетелства, че Яворов познава точно текста на биографията на Левски от З. Стоянов. Освен собствените му изявления, че е чел с увлечение “Записките”, разполагаме единствено със сведения от писма на самия Гоце Делчев, в които той изисква екземпляри от книгата за пропагандните цели на движението. Безспорно е, че до края на 10-те години най-популярни сред българската читателска аудитория са тъкмо биографиите на Левски от З. Стоянов и Ст. Заимов. Вариациите на включването им в сборници, в празнични чествания, в различните практики на ритуалното отдаване на почит са многобройни. Именно високата честота на употребата им ги деавторизира, прави ги нямо, общовалидно знание на неоспоримите истини. И докато биографиите от А. Страшимиров на Кръстю Асенов (1904 г.) и на Левски (1909 г.) подхващат биографичния почерк на Ст. Заимов, у Яворов отеква гласът на З. Стоянов. Седнавка сигурност можем да твърдим, че натрапчивата близост между биографиите на Левски от З. Стоянов и на Гоце Делчев от Яворов се дължи на пряко следване на познат, избран образец и че тя е резултат на солидната опора в анонимното помнене.

Моделът на разгръщане на биографичното съзнателно подчертава матрицата на повторителността. Той разчита на четене, което не само безпогрешно я разпознава, но и отчита появата ѝ като естествена продълженост. Точно затова уводът не се затруднява, не търси болезнено първите думи - той ги маркира, като само се грижи за правилното последователно отваряне на познатите полета - “делото на Каравелова, Ботева, Левски”, “освобождението на целокупната българска родина”, “Русия” и “тъй наречената освободителна война”, “българският въпрос” и “Македония”, за да се стигне до активното и актуално поле -